

בעזהש"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

משפטים

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים

מידי יום אחר תפילת שחרית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 15:45

להארות והערות וכן לקבלת הגליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

פרשת משפטים תשפ"ה

למה יש אנשים

שמתפרצים????

"כָּל אֱלֹמְנָה וַיְתוֹם לֹא תַעֲנוּן" [כיב
כיא]

ה"אבן עזרא" שואל: למה התורה
כתבה "תענון" בלשון רבים????

עונה ה"אבן עזרא": מכאן, שלא רק
המצער אותם בא על ענשו, אלא גם
מי שראה שמצערים אותם ושתק, ולא
עשה כלום, גם הוא יענש.

מבהיל!!! אין בזה דבר "לא מעניין
אותי, זה לא קשור אלי..."

רש"י בפסוק אומר: שלא רק יתום
ואלמנה, אלא כל אנשים שהם תשושי
כח, ומדוע התורה אמרה דווקא אותם?
משום שבדרך כלל, הם עברו כבר
הרבה צער בחייהם... ולכן, איתם
צריכים להתנהג בזהירות גדולה, שלא
לצער אותם, היום, לצערנו, ישנם

אנשים רבים שגם ככה מתמודדים עם
אתגרים לא פשוטים, אם זה כבריאות,
או בפרנסה, או בילד מתמודד, או עם
שכנים לא פשוטים, או עם מקום
עבודה לא תקין, ויש ביננו אנשים שהם
תשושי כח, רק שלא כתוב להם על
המצח, ולכן צריך זהירות שלא לצער
שום אדם.

ואגב, זו אחת הסיבות לכך שרואים
ככביש נהג שצועק על נהג אחר
באמצע הנסיעה, למה???? מה
קרה???? ואתה שואל את עצמך,
מה, בגלל שניסו להיכנס לנתיב שלו
הוא התהפך????

והתשובה: שזה הקש ששבר את גב
הגמל... אותו אדם, לך תדע איך הוא
ישן בלילה, ונניח שהוא ישן טוב, איך
הוא יצא מהבית בבוקר, ויכול להיות
שיצא בהרגשה לא טובה, ובדיוק
התקשרו אליו מהבנק שיכסה את
המינוס... והתקשרו אליו מהעבודה
ושאלו אותו למה הוא מאחר... ואיך

ר' יעקב אדלשטיין זצ"ל שואל: למה אחרי מתן תורה, התורה בחרה להתחיל ישר עם המצוות שבין אדם לחברו, ולא עם מצוות שבין אדם למקום???

ותירץ: שהתורה רוצה ללמד אותנו, שקיום התורה תלוי בראש ובראשונה בקיום המצוות של בין אדם לחברו, וכלי זה, לא שווה כל המצוות שהוא מקיים בין אדם למקום, אם הבין אדם לחברו שלו גרוע.

כמה שהדברים ראויים למי שאמרם, ר' יעקב אדלשטיין זצ"ל היה מוסר נפשו למען הזולת, במשך חייו הוא נתן מעצמו בשביל אחרים.

למעונו של ר' גרשון אדלשטיין זצ"ל, ראש "ישיבת פוניבז'", הגיעו לנחמו אחרי פטירת אחיו ר' יעקב זצ"ל, הרבה סיפורים נשפכו שם על גדולתו, אחד מהמנחמים סיפר: נסעתי באוטובוס, ולא היה לי כסף מספיק ברב קו של הילדים, קורה שנגמר, הנהג שהבחין בכך, הטעין מכספו את הרב קו...

הייתי בהלם מההתנהגות של הנהג, ושאלתי אותו: למה אתה עושה את

שהוא מסביר למנהל העבודה שאוטומו הוא בחנייה, שומר תנועה מאותת לו שיעצור בצד ונותן לו דו"ח על החזקת פלאפון באמצע נהיגה... וגם על כך שהוא לא היה חגור.

בקיצור, הבן אדם, שנייה לפני התפרצות הר געש... ואז אתה מגיע כמו שה תמים ונרחף לו לנתיב, והוא יוצא עליך... ומוציא עליך את כל ה"ר'בינא" [צער] שלו, ואתה לא מביין: הלו, סה"כ עקיפה!!!!!! מו וואט!!!!!! [אז מה]

במקרים כאלו, הדבר שכולם עושים בתור אינסטינקט, [ולצערנו, זה הכי קל] זה לשים אצבע על הרכה ולסובב... ולומר לעצמנו, הוא לא נורמלי, כנראה שהוא שכח לקחת את הכדורים... 😊

הלו!!!!!! זו לא עקיפה, זה כל המצב הנפשי שהיה לו, הכל התפרץ עכשיו, לכן אומרת התורה: עם אנשים תשושי כח, תיקח צעד אחד אחורה, ולמה???. כיון שכל דבר קטן מציף להם את הכל, הם נזכרים בכל הצרות שיש להם, והם מצרפים הכל יחד, ומתחילים לגגדר [לבכות] על הכל.

לפרטים שנראים בעיניים שלנו כקטנים, אבל הם גדולים.

מספרים: על אדם שהיה חוזר בשתיים כלילה מעבודתו ברפת והיה חולץ את המגפיים שלו בקול רם, וכל השכנים בשכונה היו שומעים זאת, יום אחד, פנה אליו שכנו שכל לילה הוא מתעורר מזריקת המגפיים שלו, וביקש ממנו אם אפשר שיזהר בזה ויחלוץ את מגפיו בשקט, אמר לו: שהוא ישתדל, וכלילה, כשהגיע, הוא זרק את המגף הראשון, ואז נזכר ששכנו ביקש שיניח בשקט, אז הוא חלץ את השני והניח אותו בשקט, ועלה לישון, אחרי חצי שעה הוא שומע את שכנו, שצועק לו: 'יאלה תזרוק כבר את המגף השני, אני רוצה לישון 😊'.

גם אם קמת מוקדם לתפילת הנץ, שים לב לא להעיר את כולם, לא להעיר את בני הבית או את השכנים, להיות קצת רגיש לסביבה, זה יגרום לנו ולסובבים אותנו רק טוב.

וזה הסיבה שהתורה הקדימה בראש ובראשונה את פרשת משפטים, שעניינה מצוות שבין אדם לחברו.

זה? מהיפה הלב הטוב הזה????
הנהג ענה לי: אני מרמת השרון, וקשור לרב אדלשטיין.

האם הוא אמר לך להתנהג כך במצבים שכאלה???? שאלתי את הנהג.

ענה לי הנהג, תשובה שריגשה את רי גרשון אדלשטיין, וכך אמר: הוא לא אמר לי לעשות כך, אבל מי שקשור לרב אדלשטיין כך נוהג במצבים כאלו, מרוב שהוא היה אדם גדול בבין אדם לחברו, כל מי שהכיר אותו, זה השפיע עליו וגרם לו להתנהג אחרת, איזה כח יש לנו בכל מעשה, ואפילו יהיה מעשה קטן, אבל יש בכוחו להשפיע על אחרים.

ועוד דבר שצריך לשים לב, שקיום מצוות בין אדם למקום, לא יהיו על חשבון קיום מצוות בין אדם לחברו.

יכול להיות אדם צדיק שמסיים ללמוד מאוחר, כל הכבוד!!! אבל שהוא בא לביתו, לשים לב, שלא להעיר חצי שכונה... זה דבר שתמיד אני לא מבין, איך אנשים מרשים לעצמם לצפור מאוחר כלילה, הלו!!! תחשוב, אולי יש אנשים או ילדים ישנים???? לשים לב

מי בעדיפות ראשונה?

"יִרְפָּא יִרְפָּא" [כ"א י"ט]

וצריך להבין, למה צריך רשות לרופא לרפא???

ולא מדובר כאן על רשיון בסגנון של משרד הבריאות, אז מה העניין???

רש"י ב"מסכת בבא קמא" [פ"ה] עונה על זה בכמה מילים: "ולא אמרינן רחמנא מחי ואיהו מסי" פירושו: שלא אומרים בורא עולם נתן לו את המכה שבורא עולם ירפא אותו, ולכן אם לא היתה ניתנת רשות לרופא לרפא, היה אסור לאדם להתערב בתהליך, כיון שאם בורא עולם נתן מכה למישהו, בורא עולם יודע היטב מה הוא עושה, והוא לא שוכח אף אחד, ולכן צריך שתהיה רשות לרופא לרפא.

רואים כאן דבר עצום, שהרי האדם שקיבל מכה יכול להיות שגם מישהו היכה אותו, ואף על פי כן זה נקרא ש"רחמנא מחי" שגם אם אדם היכה מישהו, זה נקרא שהקב"ה היכה אותו,

ואם אנשים ידעו את זה החיים שלהם יהפכו להיות מאושרים.

כלב שמכים אותו במקל הוא נושך את המקל, כיון שהוא חושב שהמקל היכה אותו, אבל האמת, שמי שמחזיק את המקל הוא המכה, לפעמים, הקב"ה מכה אדם עם מקל... ואותו אדם במקום לפנות לקב"ה ולהסתדר איתו, הוא נושך את המקל.

תבין, אם תנשוך את המקל, אם תחזיר רעה לאותו אדם שעשה לך רעה, באותו רגע הוצאת את בורא עולם מהתמונה של החיים שלך, וחבל!!! אם חיים עם בורא עולם, הסייעתא דשמיא היא אחרת.

מסופר: על זוג שלא היו להם ילדים במשך שנים ארוכות, הם הלכו לכל מי שהיה אפשר, לרבנים ולרופאים, אבל לא נושעו, לאחר שנים ארוכות הם פנו לרשויות בבקשה שהם מעוניינים לאמץ ילד שיוסיף להם שמחה לבית.

נתנו להם למלא הרבה שאלונים והרבה טפסים, בדרך כלל, אם זה משרד ממשלתי ישנה בירוקרטיה רבה, ועד שסוף סוף הגיעו בס"ד

כיון שסדרי העדיפויות שלהם לא תקינים, אבל הם לא התחרטו לרגע על מה שאמרו ולהיפך, הם שמחו ששניהם ענו אותה תשובה שהקב"ה אצלם הוא בעדיפות הראשונה.

שניהם שמו את הקב"ה בעדיפות ראשונה ובורא עולם החזיר להם בשכרם שאחרי תשעה חודשים נולדו להם תאומים, בן ובת שלהם ולא מאומצים, בלי טיפולים ובלי כטיך.

אם אתה שם את בורא עולם בעדיפות הראשונה, אז גם בורא עולם שם אותך בעדיפות הראשונה.

וזה צריך להרגיש ש"רחמנא מחי ורחמנא מסי" דהיינו, שהוא נותן את המכה והוא מרפא אותה.

לראיון האחרון לפני האימוץ שבו יחליטו אם הם כשירים לקבל ילד לאימוץ או לא, כמובן שהם תלו הרכה תקוות בפגישה הזו והשתדלו לבוא כמו שאומרים מתוקתקים... מסודרים ומרשימים במיוחד, וכך הם באו כשהם כבר רוצים לקבל ילד לאימוץ, ראינו אותם בנפרד, ראיון לבעל בנפרד ולאישה בנפרד.

במהלך הראיון שאלו את הבעל: אם יולד לכם ילד משלכם, את מי תשימו בעדיפות ראשונה? את מי הכי תאהב את הילד המאומץ או את הילד שלכם???

ענה להם הבעל: אצלי האהבה הראשונה זה בורא עולם ואח"כ כולם נמצאים בעדיפות שניה ושלישית.

המדהים, ששאלו את אותה שאלה את האשה שהיתה בראיון נפרד מבעלה והם לא ידעו מה הולכים לשאול אותם, והם ענו את אותה התשובה, שבורא עולם נמצא אצלם בעדיפות הראשונה.

אחרי כמה ימים הם קיבלו תשובה שהם לא זכאים לאימוץ, והסיבה היא,

לא יעזרו לו הוא עלול למות, אותו דבר אדם צריך לצעוק לקב"ה, וכן צריך לדעת שאם צועקים אליו הוא שומע.

האם בורא עולם שומע רק לצדיקים או לכולם??

הרמב"ן על הפסוק מביא: שהקב"ה חונן ומקבל תפילת כל אדם אף על פי שאינו הגון... וזאת בתנאי שהוא מתפלל מקירות ליבו.

לפני שנים, בתחילתה של העיר אשדוד, התחבורה הציבורית היתה שונה לגמרי, לא כמו היום, היה קו אחד שחיבר בין אשדוד לחיפה ועצר בדרך בבני ברק וגם בנתניה ומשם המשיך לחיפה, ואחר הצהריים הקו הזה היה עובר בכיוון הנגדי, כך שרוב הנוסעים היו קבועים וגם התחנות היו די קבועות.

סיפר נהג האוטובוס: באחת התחנות עלה בחור צעיר ושאל אם אני עוצר במושב "ניר גלים" שנמצא סמוך לעיר אשדוד, האמת, שאני אף פעם לא עוצר שם, אבל הסכמתי לעצור לו בשמחה, אם אני יכול לעזור ליהודי למה לא.

מה גרם לאוטובוס לעצור בניר גלים???

"וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנוּן אֲנִי" [כיב כו']

סיפר אבי מורי שליט"א: באחד מבתי הכנסת חיפשו עשירי למנין, כדי שיוכלו להתפלל על הגשמים, עבר שם אדם שלא זכה להרגיש קרבה לה' יתברך, אמרו לו: צדיק, בוא תשלים לנו מניין אתה עשירי, אתה יודע אין גשם ואנחנו רוצים להתפלל על הגשמים.

ענה להם אותו אדם: לא כדאי לכם שאני אבוא להתפלל אתכם, כיון שאם משמים יראו שאני מתפלל אתכם יסגרו את השמים למשך כמה שנים וחבל, אמרו לו: אין לך מה לדאוג, כיון שאנשים כמוך הורידו כבר מבול ☺.

צריך לדעת, שאם יש "כי יצעק" אז ההמשך הוא "ושמעתי" בורא עולם שומע למי שצועק!!! ולצעוק זה כמו שאומרים "צועק לעזרה", אדם שצועק לעזרה הוא צועק בכל הכוח והוא מבין שהוא חייב את העזרה, ואם

שאני צריכה ללכת לתחנה ממול ולעלות על אוטובוס לעיר אשדוד, ובאשדוד לחכות בתחנה לאוטובוס שמגיע לחיפה, אז הלכתי לתחנה הקרובה שהיתה ואמרתי לבורא עולם: אבא שבשמיים, אתה יודע שאני אשה זקנה ועייפה, אין לי כח לעבור לצד השני של הכביש ולהסחב עם הסלים עד לתחנה ממול ואחר כך לתחנה באשדוד, ואני מבקשת ממך שתביא את האוטובוס לחיפה לתחנה הקרובה שאני נמצאת בה.

ואז אמרה לי, נו!!! אתה רואה, ביקשתי ממנו והנה אתה עצרת פה ואפילו שתמיד אתה לא עוצר פה, כשמתפללים לבורא עולם במילים הכי פשוטות ומבינים שרק הוא יכול לסדר את העניינים על הצד הטוב ביותר, אז הכל נראה אחרת...

וזה מה שאומרת התורה: "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני".

כאשר הגעתי לפתח המושב והורדתי את הבחור בתחנה של "ניר גלים", אשה זקנה שישבה בתחנה, מיד ניגשה לאוטובוס ושאלה אותי אם אני נוסע לחיפה?

עניתי לה: כן, יופי, היא אמרה, אני כבר מביאה את הסלים, היא הלכה והתחילה לסחוב סלים מהתחנה ולבנתיים, ירדו לעזור לה להכניס את הסלים הכבדים לתא המטען ופינו לה מקום בקדמת האוטובוס, ואז שאלתי אותה: סבתא, למה חיכית בתחנה הזו? ענתה לי הסבתא: מה זאת אומרת למה? יש פה תחנה לא? אמרתי לה: נכון שיש כאן תחנה, אבל מי אמר לך שעוצר פה אוטובוס לחיפה? אף אחד לא אמר לי, אז למה חיכית פה???

אמרה לי: זו התחנה היחידה שנמצאת כאן ולכן חיכיתי בתחנה הזו.

ושוב שאלתי אותה: אבל יכלת לחכות פה כל הלילה ואף אחד לא היה עוצר לך, וגם איך לקחת סיכון לחכות פה, אני אף פעם לא עוצר כאן???

ענתה לי הסבתא: אני לך את האמת, הייתי צריכה להגיע לחיפה, ואמרו לי

להרגיש קור גם כשיש

שמיכה!!!

"כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"
[כ"ד, ז']

צריך להבין, מדוע הפסוק הזה מובא בסוף "פרשת משפטים", היה מתאים יותר לומר אותו בסוף "פרשת יתרו" לאחר "מתן תורה"??? כיון שאז עם ישראל קבלו את התורה ואמרו: "נעשה ונשמע".

והתשובה: שרק אחרי "פרשת משפטים", אז נשלמת קבלת התורה, ואז שייך לומר "נעשה ונשמע", מכיון שאי אפשר להגיע לקבלת התורה אם הבין אדם לחברו לא נמצא בפנים.

מסופר: על רבי רפאל ברוך מולידאנו זצ"ל ראב"ד מקנע, שהגיע אל העיר אוז'דא במרוקו, אחרי שקיבל פניות מהרבה אנשים שיש שם עניות גדולה ואפילו שמיכות אין להם, וכשהגיע לשם הרב, הם קיבלו אותו בכבוד גדול ואחד מעשירי העיר אירח את הרב בביתו, למחרת, פירסמו שהרב ידרוש בבית הכנסת המרכזי, בית הכנסת היה

מלא, ואז הרב סיפר: אתמול שכבתי במיטתי וכל הלילה רעדתי מקור. המארח של הרב אמר לרב: הרב, אני מצטער, אני דאגתי שיביאו לרב את השמיכות הכי מחממות שהיו לי, אמר לו ר' רפאל ברוך: תהיה רגוע, לא סבלתי באופן אישי מהקור, השמיכות שהבאת היו משהו משהו, אבל המחשבה על העניים שנמצאים בקור ואין להם במה להתכסות, לא נתנה לי לישון והרגשתי את הקור.

אני עומד כאן ומכריז שאני לא אעזוב את העיר, עד שיהיו בידי מאתיים שמיכות לחלוקה לעניים, באותו מעמד נידבו את השמיכות שביקש ואף התחייבו שהם ידאגו לרווחת העניים.

זו דוגמא של אדם גדול, ועם כל זה שהוא ראש בתי הדין של העיר מקנע, אבל הוא לא שוכח את השמיכות לעניים, זו דוגמא של "נעשה ונשמע" אחרי "פרשת משפטים".

פעמיים לכורא עולם, פעם אחת למה לקחת לנו את המשענת, ופעם שנייה שיעזור להם.

וישנו הסבר נוסף: שבכל פעם שמצערים אותם, כל צערם הקודם עולה להם מחדש וזה כמו שאומר רש"י: שלא רק יתום ואלמנה, אלא כל אדם שהוא עובר צרות או התמודדויות לא פשוטות, צריך להיזהר שלא להציק לו, כיון שבורא עולם שומע אותם מיד, בורא עולם אומר: "התחלת איתו התחלת א-י-ת-י !!!"

הרב זילברשטיין שליט"א סיפר: על ליל הסדר בשנת תשמ"ה בבית של אחת המשפחות החשובות בכני ברק, התחילו שם את הסדר כשהם מארחים בביתם כמה משפחות, כולם היו ממש באווירה שמחה.

אחרי כמה דקות, הבת של המשפחה המארחת נפלה והתעלפה, מיד ניסו להעירה ותוך כדי הזמינו אמבולנס שהחליט שיש צורך לפנות אותה לבית החולים, בית חולים היה קרוב לביתם והאבא צעד לשם ברגל, ושהה איתה במשך החג, עשו לה בדיקות והכל היה

מה קרה בשמונה וחצי בשעה שהבת נפלה?

"אם עֲנֵה תַעֲנֶה אֶתוֹ כִּי אִם צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקָתוֹ" [כ"ב, כ"ב]

רש"י על הפסוק מביא את דברי המכילתא: שלא רק יתום ואלמנה אסור לצער אותם, אלא הוא הדין לכל אדם שיש לו צרות והוא קשה יום, אסור לצער אותו, ולא רק את היתום והאלמנה.

צריך להבין, מהי הכפילות הזו שלכאורה מיותרת, מה זה "צעק אצעק", "שמע אשמע"???

אומר ה"אלשיך הקדוש": עינוי של יתום ואלמנה הוא חמור בהרבה יותר משאר בני אדם, וזאת מכיון שאם אתה מצער יתום או אלמנה, הם מצטערים כפול ממה שמצטער אדם רגיל, מכיון שבדרך כלל כאשר אדם מצטער הוא פונה לקרובים שלו שמעודדים אותו ונותנים לו כח להתמודד עם הכאב, אבל לאותו ילד יתום אין אבא ולאמנה אין בעל, אז הם פונים

רגיל לתת להם, אבל מישהו מהארגון אמר לו שיעביר את השמות והם ידאגו שכולם יקבלו.

לפני פסח, התברר לו שלא למנה הזו הם לא נתנו, הוא התקשר אליהם, ואמרו לו שהכסף לא הספיק להם ובעזרת השם בשנה הבאה הם יעזרו לה.

הוא ישר הבין את המשמעות ומיד הלך ואסף במיוחד ורצה להעביר לה לפני החג, אבל עם כל הטרדות של ערב חג זה נשאר בכיסו... ואותה אלמנה לא קיבלה כלום, וכך היא נכנסה לחג.

עכשיו הבין למה הבת שלו נפלה, הוא שאל את הילד: תגיד, באיזו שעה זה היה? אמר לו: בשמונה וחצי, הוא היה בהלם!!! כיון שבדיוק בשמונה וחצי הבת שלו נפלה והתעלפה, רואים מה זה צער של אלמנה, כמה שצריך להזהר.

תקין, האבא היה עצוב מליל הסדר שנעצר ממש בהתחלה, הוא היה יהודי ירא שמיים ולכן שאל את עצמו: מה בורא עולם רצה ממני? ולא ידע לענות את התשובה.

למחרת בבוקר, כשהלך לתפילה ניגש אליו ילד יתום ואמר לו: אני רוצה לספר לך מה היה אצלנו בבית באמצע ליל הסדר.

כשהגענו בהגדה לאמירת "כל דכפין", אמא שלי התחילה לבכות ואמרה: זהו, אף אחד לא זוכר אותנו, אף אחד לא זוכר את בעלי, כל מה שהוא עשה כאן הכל נשכח, כמו שאומרים "הפיליפיני עשה את שלוי" והתחילה לבכות ועד שהרגענו אותה לקח זמן רב.

אותו אדם שהיתום ניגש אליו, כל שנה היה אוסף כסף מכל מיני מקומות והיה מחלק לאלמנות, ליתומים ולאנשים שקשה להם, ואותה שנה היה שם ארגון צדקה שביקשו שכל התמיכות יעברו דרכם, ולכן בקשו שאת כל התרומות יעבירו דרכם, ואותו אדם פחד שהם ישכחו לתת לאנשים שהיה

מסופר: על אחד הרבנים שהלך לאסוף כסף, כדי לחלק לעניים שיהיה להם במה לחמם את ביתם בחורף, והגיע לאיזה עשיר, כשפתחו לו את הדלת ורצו להכניס אותו, הרב לא רצה להיכנס וביקש שיקראו לעשיר שיבוא לדלת, בדרך כלל הם לא עושים כזה דבר, אבל לרבנים, הם לא מסרבים! הגמרא דורשת "את ה' אלוהיך תירא" לרבות תלמידי חכמים, ואם הרב אמר זה סוף פסוק, אותו עשיר בא לדלת וכולו רועד מהקור שנכנס מבחוץ ואמר לרב: תיכנס קרררר 😊 אבל הרב אמר לו: שתי דקות ואני מסיים.

במה העניין? שאל את הרב, אמר לו הרב: שיש עניים שקר להם ואין להם במה לכסות את עצמם והוא עושה מגבית כדי שיהיה להם במה לחמם את הבית, העשיר הלך והביא תרומה הגונה ושאל את הרב: מה העניין שלא נכנסת לבית שלי? יש בבית אולי משהו לא תקין שבגללו הרב לא רצה להיכנס?

ענה לו הרב: חם ושלום, רציתי שתבוא אל הדלת כדי שתרגיש לכמה רגעים את הקור שבחוץ, וכך תרגיש את

תיכנס לתוך הבית קררררר!!!

בהפטרה מובא פסוק מירמיה "כה אמר ה' אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך" [לד יג-יד]

מבואר: שהזמן שבורא עולם ציווה את עם ישראל, שגם אם קנית עבד יש זמן שאתה צריך לשלוח אותו, זה לא עבד לעולם, זה היה בזמן יציאת מצרים.

שואל ר' חיים שמואלביץ זצ"ל: לכאורה, לא מובן, מה הלחץ לצוות אותם ישר ביציאת מצרים? למה לא לחכות להר סיני ושם לצוות אותם גם על שילוח עבדים???

אומר ר' חיים שמואלביץ: שהזמן הכי מתאים לצוות אותם זה כשיוצאים ממצרים, שאז הם עדיין מרגישים מה פירוש להיות עבדים, והם טועמים את מעמה של החרות, ולכן כשבורא עולם יצווה אותם על זה הם יקבלו את זה בשמחה.

בחורי ישיבות כדי שמעודת השבת תהיה בצביון תורני, שירים ודברי תורה על השולחן, ושלא יהפך חלילה להיות שולחן עם דיבורי פוליטיקה ולשון הרע.

והמדרהים, שלכולם הוא נתן הרגשה טובה והוא יושב עם כולם כשווה בין שווים, יום אחד, איזה מקבץ נדבות היה צריך ישועה, והוא הלך לאיזה צדיק גדול שיברך אותו, ואז עבר שם הרב מונדרר, אמר לו אותו צדיק: הנה אתה רואה את האיש שעובר כאן הוא אחד מל"ו הצדיקים הנסתרים שיש בכל דור ודור, לך תבקש ממנו ברכה.

כמובן, שמיד הוא הלך אליו, אבל כשהתקרב אליו וראה את הפרצוף שלו חזר לצדיק ואמר לו: אולי הרב התבלבל כי אני מכיר את האיש הזה שנים, והוא אוכל איתי אצל מונדרר זאת אומרת שגם הוא שנורר [קבצן] מה אני אבקש ברכה מקבצן???

הוא אוכל אצלו בבית במשך שנים, והוא חושב שהוא אחד מהקבצנים... איזו הרגשה של "העני עמד" אני חלק ממכם.

ההרגשה של העניים, וכך יהיה לך יותר קל להזדהות איתם, אם הייתי נכנס אליך ואתה על הספה עם הריקליינר פתוח עם חימום רצפתי וכוס תה עם נענע, ואני אדבר איתך על קור שהעניים מרגישים, אתה לא תבין מה אני רוצה ממך, מה קר? איפה יש קור? וגם אם אתה יודע שקר בחוץ, אבל אם לא תרגיש את הקור התרומה תהיה שונה.

לבקש ברכה קבצן?

“אם כסף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עֲמֹךָ” [כיב כ"ד]

רש"י במקום מסביר: מה פירוש את העני עמך? שתחשוב שאתה נמצא במקומו, איך היית רוצה שיתנו לך הרגשה טובה, נכון?! אז גם אתה תיתן לו הרגשה טובה.

יש בירושלים "הכנסת אורחים" של הרב מונדרר והרבה אנשים באים להתארח אצלו בשבתות, כל מיני מקבצי נדבות, והוא מקפיד שיהיו שם

לדאוג שהדברים ישארו בני לבורא עולם, היום אנשים רק חושבים לעשות משהו וכבר מפרסמים מעל כל מדיה אפשרית, אם הם היו יודעים כמה מפסידים מזה, הם היו בורחים מהפרסום כמו מאש.

כיסא מנהלים או כיסא פלסטיק?

אחד מהעשירים שהוא בעל צדקה גדול, ואת כל הפונים אליו הוא היה מקבל במשרדו, והיו לו שם שני כסאות אחד כסא מנהלים עם כל הנוחות וכל השכלולים עם חיבור לבלוטוס 😊 וכיסא נוסף מפלסטיק, וזה חוץ מהכסאות לאלה שיושבים מולו, ושאלו אותו: מה העניין שאתה שם שני כסאות???

אמר להם: כשבאים אלי עשירים ובעלי ממון כדי לסגור עסקאות וכדומה, אני יושב על כסא המנהלים, וכאשר בא אלי עני לבקש צדקה, אני יושב על כיסא הפלסטיק, כיון שאם אני אשב על כיסא המנהלים, הוא

אני מתארח פה עשרים שנה ולא אמרו לי כלום

בלונדון, יש איש חסד מאוד מפורסם ר' ג'קי לוינסון, שהבית שלו פתוח לכולם וגדולי ישראל שהיו מגיעים לחיזוק הקהילות בלונדון, היו הרבה פעמים מתארחים אצלו, ולכולם הוא היה נותן הרגשה שהם יכולים לפתוח מקרר, ואפילו להוציא סירים ולבשל מה שרוצים, אחד מהעניים שהה שם כחודש וחצי, ופנה אליו ושאל: אם הוא יודע כמה זמן אפשר להישאר כאן? ענה לו ג'קי לוינסון: אני כאן כבר עשרים שנה ועדיין אף אחד לא אמר לי כלום.

זה נקרא לתת הרגשה לעני שהוא "עמך", אתה לא מתנשא עליו, ובזה אתה נותן לו הרגשה מדהימה.

והאמת, שיש כאן עוד נושא, שחוץ מזה שהעני מרגיש טוב יותר ולא מתבייש, גם העשיר מרוויח שהוא לא מפרסם את מעשי הצדקה שלו, ממילא, הוא מקבל על זה פחות כבוד, וכל השכר נשמר לו שלם לעולם הבא, כמה זה חשוב לעשות גם בלי לפרסם,

את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשון" מה הפסוק הזה קשור למינוי
הדיינים???

וענה על זה: שאם אדם יש לו גמ"ח
[גמילות חסדים] אז הוא וותרן, ויתרו
רצה לומר למשה, כדי שלא יהיה
עומם על הדיינים, צריך גם שעם
ישראל יפתחו גמח"ם, ואז הם יותרו
אחד לשני, וממילא, יהיה פחות עומם
על בתי הדין, וגם כאן התורה אומרת:
אם אדם יכניס עבד לביתו, אז זה יכול
להיות התחלה טובה לכל המשפטים,
שיסודם בבין אדם לחברו, שאם האדם
תקין ועושה גמילות חסדים, אז זה מונע
מריבות.

אומר המדרש רבה [פ"ט י"ג]: שבית
שפתוח לצדקה אינו פתוח לרופא,
מסופר: על ר' חיים קרייזוירט זצ"ל
שהיה חולה אנוש והגיע לסטייפלער
זצ"ל [אבא של ר' חיים קנייבסקי
זצ"ל] וביקש ממנו שיתפלל עליו
שימשיך לחיות, אמר לו הרב: כתוב
בברייתא: אלו דברים שאדם אוכל
פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו
לעולם הבא, ביקור חולים, הכנסת
כלה, לווית המת ומדוע הכנסת כלה

ירגיש הרגשת נחיתות שאני הנותן
והוא המקבל, ועל ידי כך שאני יושב
על כיסא פלסטיק, זה נותן לו הרגשה
טובה, מדהים! איזו רגישות, אילו
דקויות, מי כעמך ישראל, זו הכוונה
"את העני עמך" כמו שאומר רש"י:
הוי מסתכל בעצמך כאילו אתה עני.

הרווח בפתירת גמ"ח

"כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי" [כ"א, ב']

שאלה ששואלים כמעט כולם, ומי
שלא שואל אנחנו שואלים בשבילו ☺
מדוע התורה פותחת דווקא בדיני עבד
עברי? ישנן עוד מצוות רבות, כמו כן,
מדוע לדבר ישר על גנב?

התשובה היא: שלפני כל המשפטים,
התורה רוצה שנתרגל לעשות חסד,
וממילא, כל המשפטים שלנו, כל דיני
התורה יראו אחרת.

ה"בן איש חי" זצ"ל בפרשה הקודמת
שואל, כשיתרו מציע למשה על מינוי
הדיינים, הוא אומר שם פסוק
שלכאורה לא קשור: "והודעת להם

אלא, תירץ ה"חפץ חיים": לפעמים, אדם עוסק בחסד תקופה ארוכה, ובשלב מסוים, הוא מתחיל להרגיש שזה מכביד עליו, אומר לו דוד המלך: תתפלל להקב"ה שאלה הדברים שיטרידו אותך, ולא מם הכנסה או איזה בעלי חובות.

ואז אותו אדם שבא להתייעץ סיפר ל"חפץ חיים" שהוא רצה לשאול על גמ"ח שהוא היה מנהל, שלקח ממנו כוחות רבים, והשאלה שלו: האם יכול להעביר את הגמ"ח לידיים אחרות? והוא החליט שהוא ישאל את ה"חפץ חיים", אבל עכשיו כבר קיבל תשובה שאם נגזר שירדפו אחריו, עדיף שאלו יהיו עניים שרוצים לקבל הלוואה ולא אנשים שאתה חייב להם, עדיף שירדפו אחריו שתעשה חסד ולא שירדפו אחריו הוצאה לפועל...

ריח של שרון

חסד זה לא רק בעניינים גשמיים, אלא גם בעניינים רוחניים, סיפר אבי מורי שליט"א: על ה"חפץ חיים" שהודמן לבית כנסת, וראה שבין תפילת מנחה

נכתבה בין ביקור חולים ללווית המת??? [זה רק בנוסח אשכנז, טוב שם מדובר על דירות (☺)]

כיון שאם עוסק בגמילות חסדים, בהכנסת כלה, זה חוצץ בין החולה ללווית המת, בין חולי ח"ו למיתה.

טוב וחסד שרודפים

מספרים: על ה"חפץ חיים" שהגיע לאחת העיירות והתאכסן בבית הנגיד ר' יעקב רייבר, ו"החפץ חיים" היה באמצע לאכול פת שחרית, ותמיד ה"חפץ חיים" היה אומר בכל סעודה: "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר וכו' [תהילים כ"ג].

השמש הכנים באמצע הסעודה מישהו שרצה להתייעץ עם ה"חפץ חיים", ואז ה"חפץ חיים" התחיל באמירת "מזמור לדוד" וכשהגיע לפסוק "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי" שאל: מדוע דוד המלך מבקש שירדפו אותו טוב וחסד? ממתי טוב וחסד רודפים אחרי האדם???

למה לא עצרו את השריפה עם דליי מים כמו שתמיד הם עושים, ענו להם הכפריים: כיון שאתם אמרתם שלא להשתמש במים, משום שהם לא טובים ומסוכנים.

אמרו להם: כשבורא עולם חילק שכל אתם ישנתם 😊 כשיש דליקה מכבים בכל מים שיש, ולא משנה אם המים נקיים או לא, כיון שהעיקר הוא לכבות.

אמר לו ה' חפץ חיים": יש שריפה רצינית בחוץ ששורפת כל סממן של רוחניות, ולכן צריכים לכבות עם כל האפשרויות שיש, ולכן אל תאמר: מה, אני יכול למסור, כיון שבדברי תורה שלך אתה מכבה שריפה, אז ממה שיש מכבים.

בהרבה מצבים, כשנמצאים כמה ביחד, תמיד יכולים להגיע ללשון הרע, לרכילות ולכל מיני מרעין בישין, אבל אם יעלה נושא תורני או שאלה הלכתית זה משנה את השיח וגורם לכולם שידברו בדברי תורה, וכל זה נזקף לזכותו, ואשריו שזיכה את הרבים, כדאי שיהיו לך כמה שאלות וכמה נידונים הלכתיים, שבכל מפגש

לתפילת ערבית יושבים שם בטלים ומעבירים את הזמן, ההגדרה היותר נכונה זה שורפים את הזמן... [פעם ישבו כמה ובזכו את הזמן, לפתע התחילו להריח ריח שרוף, אמר להם אחד האנשים: זה הריח של הזמן שנשרף 😊]

פנה ה' חפץ חיים" לאחד שנראה שם הכי נורמלי ואמר לו: למה שלא תמסור להם דברי תורה בין מנחה לערבית, ויהיה לך זיכוי הרבים, תתפוס ספר, תקרא להם כמה הלכות, חבל!!! חבל!!!!

ענה לרב: כבוד הרב, אני לא תלמיד חכם, מי אני ומה חיי שאני אמסור? סיפר לו ה' חפץ חיים" על איזו עיירה מסוימת, שיצא שם כרוז לא לשתות את המים של הבארות, משום שמצאו בהם חומר לא כל כך טוב, וזה עלול להיות מסוכן.

לאחר מספר ימים, פרצה שם שריפה, ואם תמיד אנשים מתגייסים לכבות עם דליים, ואחד עוזר לשני, עכשיו האנשים לא כיבו וכתוצאה מכך נשרפו כמות גדולה של בתים בכפר, אחרי שהשריפה נגמרה שאלו את האנשים:

ניגש לעשיר שהיה בעבר סנדלר, הוריד את הנעל לעיני כולם ופנה לסנדלר שכבר היה אחד מהחשובים ושאל אותו אם הוא יכול לתקן לו את הנעל??? הסנדלר מהבושות שעשו לו באותו רגע, חטף דום לב ומת במקום, וזה מה שגרם לר' ישראל סלנטר לפתוח את בית המוסר.

ושאלו אותו: וכי בשביל אדם כזה פותחים את בית המוסר?! והרי אנשים כאלה זה דבר שלא קיים, כזו רשעות זה נדיר.

אמר להם ר' ישראל סלנטר זצ"ל: אני לא פתחתי את זה בשביל אותו אדם שגרם למוות של הסנדלר, כיון שזו באמת רשעות נדירה, אני פתחתי את זה בגלל מי שמת, איך אדם מת מכזה דבר??? אז אמרו לך, מה קרה שאתה מגיע לכזה מצב?

ונכון שביישו אותך, אבל תסתכל על כל התמונה ותראה כמה שבזרא עולם נתן לך, ואל תתרגש מכל מילה שאמרו לך, ואם היה אותו אדם מסתכל עם פרופורציה, הוא לא היה מת, כיון שיכול להסתכל על כמה שבזרא עולם הרים אותו מאשפתות, ואז הוא לא היה

זה יכול לרומם את המפגש, במקום לשאול חמישים פעמים את אותו משפט "אז מה קורה" (ס).

רשעות נדירה

במוצאי שבת משפטים תחול האזכרה של ר' ישראל סלנטר זצ"ל ואומרים שלא סתם זה חל צמוד לפרשת משפטים, כיון שזו הפרשה שלו, הפרשה שמדברת על "בין אדם לחברו", ידוע שהוא ייסד את תנועת המוסר ופתח את בית המוסר בעקבות מעשה שהיה בזמנו, הסיפור הוא בסנדלר של העיר שקנה כרטיס להגרלת הפיים וזכה בפרס, וביום אחד הוא נהיה מליונר, ואז פנו אליו בהצעות שידוכים מיוחדות, אחרי תקופה, הוא השתדך עם בנו של רב העיר והתחייב שכל מחסורם עליו.

היה אדם אחד שהיתה עינו צרה, איך עד לא מזמן היה הסנדלר איש פשוט, וביום אחד גדל עד שנהיה מחותן עם רב העיר, אותו אדם הגיע לחתונה ובמהלך החתונה במעמד החופה הוא

ואז לסיום: שיעורו של הרב גלזר...
בקיצור בני ברק זה משהו אחר... "זר
לא יבין זאת"

בערכי חגים, אתה הולך בשתיים
בלילה, ואתה צובט את עצמך האם
אתה לא בחלום, הרחובות מלאים
באנשים... חנויות פתוחות... רק השעון
משום מה לא זורם עם כולם, וממשיך
להתקדם כאילו הוא לא קשור לכל
החגיגה...

ואם זה בערב סוכות, אתה נושם את
החגים... מכירת לולבים, אתרוגים
וקישוטי סוכות, בקיצור: יש הרבה
חיים מעניינים שאין במקומות אחרים,
בימים נוראים, אתה נושם את הימים
הנוראים... לוחות המודעות מוצפים בין
הבטחות לשנה טובה של קופות
הצדקה, לבין פדיון נפש של ישיבת
המקובלים "נהר שלום", נושמים את
החגים... בחג סוכות אתה הולך ורואה
סוכה בכל פינה... בהתחלה, זה סוכה,
אחרי סוכות זה הופך ליחידת דיור ☺.

לסיום, לקחתי אותם שיראו מקרוב את
גדולי ישראל, שיקבלו קצת מושגים
על אנשים שיכלה להיות להם לא וילה
אלא טירה, והם גרים בבית עם קירות

צריך להתרגש מכל מילה של אנשים
קנאים.

יש סטיקר שמקלל את הקנאים שלא
ישארו איתנו, יש אומרים שיחיו ויסבלו
☹.

ממה הכי נהנו אנשי הקיבוץ
בסיור בבני ברק?????

"מְדַבֵּר שְׁקָר תִּרְחֶק" [כ"ג ז']

בהרבה מקרים, אנחנו לא משקרים
ח"ו, אלא רק "מעגלים פינות" ... רק
פה, רק שם, אבל התורה אומרת:
"תרחק" גם מעיגולי הפינות הללו...

סיפר הרב וליס שליט"א מארגון
"ערכים": באחד הימים, הבאתי
קבוצה של קיבוצניקים שאינם שומרים
תורה ומצוות לבני ברק, כדי להראות
להם את היופי של העיר הזו, מי
שמבין, יש לעיר הזו יופי תורני
מיוחד...

לקחתי אותם לכל הניואנסים הכי דקים
של בני ברק, לטשולנט בליל שישי,

אנשים מהקיבוץ, ושאלתי אותם: ממה הכי נהניתם בסיוור בבני ברק???

הייתי ה-מ-ו-ם מהתשובה שהם ענו לי, הם אמרו לי: נהנינו מהישרות של הרב שלא רצה לברך אותנו...

שאלתי אותם: אם הם מזוכיסטים, מה שייד ליהנות מכך שאתה בא לרב והוא לא רוצה לברך אותך? אני מבין שאתם מקבלים מה שהרב אמר, אבל מכאן ועד ליהנות מזה????? ענו לי: בדור כזה, שכולם "עובדים" על כולם, ואנשים מדברים אחד בפה ואחד בלב, יותר נכון אחד בפה ושלושה בלב... 😊 לראות אדם שאצלו פיו וליבו שווים, זה ריגש אותנו...

והמדהים: שזה מה שתפס אותם, וזה מה שגרם להם להתקרב, רואים מכאן את היסוד: שאם אתה תעשה מה שהקב"ה מצווה אותך, ולא תעשה שום חשבונות של אולי נשנה, אולי פה זה קצת שונה וכדו'.

כשאתה הולך עם האמת, הולך ישר!!!! אתה רק תרוויח מזה... דבר כזה, אנחנו היינו בטוחים שזה רק יהרוס, אבל בדיוק להיפך, זה מה שגרם להם לחזור בתשובה.

מקולפים, ויושבים על כסא משנות השמונים...

אבל יש להם שמחה פנימית שאין לתאר ואין לשער, הם יושבים שקועים בד' אמות של הלכה, וכל מה שמעניין אותם זה לאסוף כמה שיותר מצוות וזכויות, שיהיה להם מה לקחת אחרי ה-120, ומאותו בית, הם יושבים ומייעצים לכל עם ישראל.

הגענו לביתו של הרב שטיינמן זצ"ל, ואחרי שבקרנו בביתו, ביקשתי מהרב שיברך אותם, אבל לתגובה כזו לא אני ולא הם התכוננו, הרב שטיינמן אמר: כיון שהם מחללי שבת, אני לא רוצה לברך אותם!!! אני, באותו רגע, רציתי שהאדמה תפתח את פיה ותבלע אותי... איזה בושות!!! מה אני אומר להם???? איך אנחנו יוצאים מכזה דבר???

אבל הרב שטיינמן היה נחרץ בעניין, אמרנו תודה! ויצאנו, כשאני בטוח שהקטע הזה הרס, אמרתי לעצמי, אני אתפלל שבורא עולם ישכיח להם את זה מהזיכרון, כדי שיצאו מרוצים מהסיוור... מספר הרב וליס: לאחר מספר ימים, נפגשתי שוב עם אותם

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי
דינה בת ריקה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'
לזיווג הגון
יובל הרשקוביץ בן בלהה הי"ו
רמי וגבריאל לוי הי"ו לזש"ק
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו
שיחזור לביתו לשלום.
הילדה מוריה בת רחל תחי'
רחל בת מתנה כרמלה תחי'
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג
צבי בן שמחה הי"ו
לזיווג הגון ישראל בת
דינה תחי' מירב בת דינה תחי'
אביחי בן דינה הי"ו
שמעון בן חנה הי"ו
דורית בת סולטנה מלכה תחי'
עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי
בני דורית להצלחה בכל
להצלחה

אבי מורי
ר' שלום בן עישה שליט"א
משפחת אדרי הי"ו
מרגלית בת סוזן תחי'
סוזנה בת רחל תחי'
לינוי בת שירה תחי'
מאיר בן לינוי ני"ו
להצלחת לידור יוסף בן דגנית
הי"ו ואפרת בת רחל תחי'
לרפואה שלימה
תמור עמור בת רשל תחי'
ישראל עמר בן תמור ויעל הי"ו
להצלחה בכל מעשי ידיהם
שלומי ושירן עמור הי"ו
להצלחה בכל מעשי ידיהם
ניסים בן חסיבה הי"ו
סולטנה מלכה בת עישה תחי'
דוד בן חנה הי"ו
חנה בת מרים הי"ו
שמעון בן הרצליה הי"ו
לזיווג לבריאות ולחיים טובים

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
אושר רפאל בן רבקה הי"ו
לברכה והצלחה בתורה ויראת
שמיים
יעקב בן מז'ינה הי"ו
דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי'
לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
עינת ועוז עטיה הי"ו
להצלחה ונחת מהבנות עופרי
ועומר מאורי הי"ו.
לזיווג הגון אברהם בן יוכבד
ציונה בת שושנה תחי'
דניאל יעקב בן חנה הי"ו
לזרע בר קיימא
נהוראי בן אילנה הי"ו להצלחה
ברו"ג

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא
ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה
לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה
לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה
תחי'
האווה"ח הקדוש
ר' חיים בן עטר זיע"א

חמותי הרבנית
חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה
לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן
בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת
רבקה ע"ה לבית הוברמן
עליזה מועלם בת סימי ע"ה
פאני פריחה בת תמר ע"ה
לבית אביטן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל
חנינה חנה בת שמחה ע"ה
דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי
זצוק"ל
הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה
לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק כהן
הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
משה [מושיטון] עמור בר תמו
ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ בשותפות

בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
כהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עטיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעמים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה.

מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות, לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים
לע"נ יקירכם?? תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם.
יש עשרות פניות מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ.

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 0733-579-610

מקשיבים לקולך

כולל ערב שעתו חפץ
כולל יום שישי תורת רפאל
בית הכנסת אהבת שלום
אופקים

בקול צהלה וריעה שפתינו תרננה,
ומעומקא דליבא ערך ונביע שיר המעלות,
להאי גברא רבא,
אשר כמלאך על ראש דרך אומר לנן גדל,
המדבר בקדושה להרוות גרוגם של תלמידי חכמים
בשיעורים קולחים ומרתקים
ליישר את ליבם של ישראל לאביהם שבשמיים, ולא לפננו
במידות טובות ועין טובה בחזרות השבועיות
"מקשיבים לקולך"
הוא הגבר אשר זכה להיות עוסק עם הציבור לשם שמים,
לחזק ברכי דרבנן במסירות נאמנה,

הלא הוא הנודע לשו"ת
ראש הכולל הרב הגאון

הרב **פנחס אליהו פריץ** שליט"א
לרגל היכנסו בנו

החתן היקר כמר **רפאל** נ"ו לעול תורה ומצוות

ובחדא מחתא נדה לו על כל מה שעושה למעננו
ונסיף לו מקרב לבנו את איחולינו וברכותינו הכנים,
שיזכה עוד שנים רבות להפיץ תורה בישראל
ולהרבות גבולו בתלמידים שומעי לקחו נאמנים.
חינף וחסדא ירדפוהו כל מי חיי
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא
ומתוך אושר ועושר,
ויזכה לישב בהרחבת הדעת תמיד באהלה של תורה
כשאיפתו העהורים להבין אמרי יושר,
עושר וכבוד בשמאלו ובימינו אורך ימים ושנים,
בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות
ויזכו לרוות נחת מכל יוצאי חלציו,
ויעזרוהו ממרומים שישים את התורה הזאת בפיכם
שלא תמוש מפיכם ומפי זרעכם מעתה ועד עולם,
ותזכו לראות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח
מתוך הרחבת הדעת והנפש, בריות גופא ונהורא מעליא,
בני בריכי חיי אריכי ומזוני ריחי,
וסיעתא דשמיא בכל העינים,
ויחילו על ראשיכם
כל הברכות הכתובות בתורה
אשר אתם יגיעים בה, אמן
המאחלים מקרב לב
צורכי ואיגיהי הגילון
אברכי כולל ערב שעתו חפץ,
אברכי כולל יום שישי הגיליונות
אפיצו וקוראי
אקשיבום לקולך
אשתנפי ושומעי השיעורים
אנפלו בית הכנסת אהבת שלום